

[Christmas Møller.]

stod det saaledes, at det ærede Medlem mente, at det var egentlig meget forkert, at Sagførere, Læger, Dyrlæger o. s. v., som var blevet opdraget ogsaa for *vore* Penge, som havde faaet denne gratis Uddannelse gennem Universitetet og andre Højskoler, kunde opretholde Takster som dem, vi kender. Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at jeg synes ikke, han skulde gaa til Handelsministeren. Hvad skal han gaa til Handelsministeren for? Hvis det ærede Medlem har Ret i, at dette Forslag er noget helt andet, saa er han jo meget klogere til at lave de Ting end Ministeren, og derfor maa vi da kunne faa at vide af det ærede Medlem, hvad han tænker paa med det Indgreb, der skulde foretages overfor Tjenesteydelser, Takster o. s. v.

Jeg for mit Vedkommende har aldrig bestridt, har ikke gjort det under første Behandling af denne Sag og ikke senere, har heller ikke gjort det i Betænkningen, at der kunde være Steder, hvor Priserne var for høje, og at der kunde gives Eksempler paa, at der blev taget for meget; aldrig kunde det falde mig ind at bestride dette. Men det ærede Medlems Ord kan vel nok faa det til at løbe koldt ned ad Ryggen paa ærede Venstremedlemmer, som troede, at man havde lavet en lille Lov, men nu af den ærede Ordfører hørte, at den er paa visse Punkter noget mere vidtgaaende, at Venstre i Betænkningen giver Udtryk for, at nu skal man ogsaa træde ind med regulerende Foranstaltninger overfor Erhvervslivet paa anden Maade og have hele dette undersøgt.

Og saa kommer endelig den ærede Ordfører for Venstre og sætter Prikken over I-et ved at sige: vi skal ogsaa tage fat paa saa at sige det eneste Omraade, der bliver tilbage. Jeg tror virkelig, man kan have Lov til at sige, at der er meget god Grund til at underkaste hele denne Sag en fornyet og gennemgribende Drøftelse, og jeg har Grund til at tro, at det høje Landsting vil se, at det har en Opgave her.

Axel Dam: Ud fra Sympati for Lovforslagets Tendens tillod jeg mig ved 1ste Behandling at fremsætte en Del Betæneligheder over den Form, Regeringens Lovforslag havde faaet. Det er jo et overordentlig vanskeligt Omraade at lovgive paa, naar man ved Statsindgreb vil værne Friheden hos en Part uden at gaa Friheden hos Modparten for nær, men jeg fandt nu, der var rigelig meget Posekigeri og rigelig megen Statsadministration i Rege-

lingsforslaget. I denne som i andre Henseender finder jeg, at det af Venstre stillede Ændringsforslag indeholder saa store Forbedringer, at jeg vil anbefale at stemme for det. Naturligvis er heller ikke dette den fuldkomne Løsning af et saa vanskeligt Spørgsmaal, som jo kræver den fineste Retssans for at blive rigtigt afvejet, men jeg tror ikke, man naar videre paa dette Omraade, uden at man faar gjort Erfaringer med en Lov som den, der nu stilles Forslag om, og da denne skal have begrænset Tidsgyldighed, mener jeg ikke, der er større Betænkelighed ved at anbefale, at man søger at faa gjort det foreliggende Forslag til Lov.

Vagn Bro: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet, er det for at udtrykke min Glæde over, at den ærede Ordfører, Hr. Jesper Simonsen, har stillet sig, som han gør, til det af Venstre udarbejdede Forslag, men samtidig maa jeg udtrykke en ikke ringe Forbavselse over de Fortolkningsbetragtninger, han fremsatte i Anledning af Udtrykket „fastlægge utilbørlig Pris“ i § 1. Ligesom jeg finder det rimeligt at overlade saadanne Spørgsmaals Afgørelse — indenfor visse Rammer — til Domstolene, saaledes fandt jeg det i sin Tid rimeligt at gøre det samme med Hensyn til Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Jeg maa nemlig hævde, at det foreliggende Forslag danner en Parallel til Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, og jeg mener, at begge er uhyre vigtige Love. Den Gang hævdede vi altsaa, at saadanne Spørgsmaal skulde overlades til Domstolenes Afgørelse, men dette blev angrebet paa det allervoldsomste af det Parti, som det ærede Medlem repræsenterer. Jeg kan ikke i denne korte Bemærkning fremkomme med Citater og skal derfor henvise til Folketings-tidende 1927—28, Spalte 6424—25, hvor den højtærede nuværende Udenrigsminister voldsomt gik imod vor Opfattelse. Da nu det ærede Medlem henviser til tidligere fortræffelige Love, Love som nordiske Retslærde har været med til at skrive, ser jeg heri en Styrkelse af Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed saavel som af det Forslag, der nu er Tale om, og som har faaet Tilslutning fra ellers modstridende Anskuelser. Jeg er ganske enig med mit Partis ærede Ordfører i, at den tidligere Lov, som jeg mener er saare vigtig, herigennem har faaet en Styrkelse.

Handelsministeren (Hantze): Jeg takker den ærede Ordfører for hans Udtalel-